REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84 Poslovni broj Pn-101/2017-97

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Petri Kušević Fraculj, u pravnoj stvari tužiteljice Maje Tadić, OIB: 55317249733, iz Bjelovara, Ruđera Boškovića 11, zastupane po punomoćniku Krešimiru Škarici, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Krešimir Škarica & Partneri d.o.o. iz Zagreba, protiv tuženika CROATIA osiguranje d.d., OIB: 26187994862, Zagreb, Vatroslava Jagića 33, uz sudjelovanje umješača na strani tuženika ADRIATIC OSIGURANJE d.d., OIB: 94472454976, Zagreb, Listopadska 2, zastupanog po punomoćnici Tamari Stanić Sertić, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Grgić & Partneri d.o.o. iz Zagreba, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 6. listopada 2026., u prisutnosti zamjenice punomoćnice tužiteljice Ivone Krstanović, odvjetnice, punomoćnice tuženika Marije Vraneš, zaposlenice tuženika, i punomoćnika umješača Mislava Biočića, odvjetnika, 30. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku CROATIA osiguranje d.d. isplatiti tužiteljici Maji Tadić iznos od 2.588,43 EUR sa zateznim kamatama tekućima na pojedine iznose kako slijedi:
- na iznos od 1.544,18 EUR od 27. siječnja 2016. do isplate
- na iznos od 1.044,25 EUR od 12. siječnja 2017. do isplate,
i to sve za razdoblje do 31. prosinca 2022. po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, za razdoblje od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te za razdoblje od 30. prosinca 2023. do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku isplatiti tužiteljici zatezne kamate na već isplaćeni iznos glavnice od 530,89 EUR za razdoblje od 27. siječnja 2016. do 16. prosinca 2019. i to po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine

dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužiteljici parnični trošak u iznosu od 3.322,66 EUR sa zateznim kamatama tekućima od 30. listopada 2026. do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

IV. Odbija se kao neosnovan dio tužbenog zahtjeva u iznosu od 762,99 EUR s pripadajućim kamatama, kao i zahtjev tužiteljice za isplatom zatezne kamate na iznos od 215,41 EUR za razdoblje od 15. veljače 2016. do 11. siječnja 2017., na iznos od 353,63 EUR za razdoblje od 15. ožujka 2016. do 11. siječnja 2017., na iznos od 265,09 EUR za razdoblje od 15. ožujka 2016. do 11. siječnja 2017. i na iznos od 210,12 EUR za razdoblje od 15. svibnja 2016. do 11. siječnja 2017.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je 10. siječnja 2016. stradala na području Gradeca, kao putnica u vozilu marke "Seat Altea" reg. oznake BJ 0712-MM, osiguranim kod tuženika, kojim je upravljao Mario Tadić, kada je na to vozilo naletio osobni automobil marke "Opel Signum" reg. oznake ZG 2714-ES kojim je upravljao Dario Vlašić. Nadalje navodi da je opisanoj nesreći tužiteljica pretrpjela teške tjelesne ozljede zbog kojih je upućena u Opću bolnicu Bjelovar te je daljnje liječenje nastavila u specijalističkim ordinacijama. Još navodi da joj je tuženik u mirnom postupku 16. ožujka 2016. isplatio nesporni dio naknade neimovinske i imovinske štete u iznosu od 5.575,00 kn (739,93 EUR). Tijekom postupka još navodi da joj je tuženik 16. prosinca 2019. isplatio i daljnji nesporni dio naknade štete u iznosu od 4.000,00 kn (530,89 EUR). Slijedom navedenoga, tužiteljica konačno postavljenim tužbenim zahtjevom u podnesku od 27. svibnja 2026. i na ročištu 6. listopada 2026. traži naknadu neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje u iznosu od 2.005,49 EUR, naknadu imovinske štete u vidu tuđe pomoći i njege u iznosu od 301,68 EUR i naknadu imovinske štete u vidu izgubljene zarade u iznosu od 1.044,25 EUR, sve s pripadajućim zateznim kamatama kako je to pobliže navedeno u izreci presude, te traži isplatu zateznih kamata na nesporno isplaćeni iznos od 530,89 EUR za razdoblje od 27. siječnja 2016. do 16. prosinca 2019., uz naknadu parničnog troška sa zateznim kamatama tekućima od dana donošenja ove presude do isplate.

2. U odgovoru na tužbu tuženik priznaje nastanak štetnog događaja, pasivnu legitimaciju i odgovornost za nastanak štetnog događaja, dok osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva. Tuženik smatra da je isplatom nespornog iznosa od 5.575,00 kn (5.000,00 kn po osnovi neimovinske štete i 575,00 kn po osnovi imovinske štete u vidu tuđe pomoći i njege) u cijelosti ispunio svoju obvezu prema tužiteljici, radi čega predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

3. Umješač na strani tuženika priznaje nastanak štetnog događaja i pasivnu legitimaciju, kao i činjenicu da je tuženica sudjelovala u predmetnoj prometnoj nezgodi kao putnica u vozilu reg. oznake BJ 0712-MM, dok osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva preko nesporno isplaćenog iznosa od 5.575,00 kn.

4. Na ročištu 6. listopada 2026. stranke čine nespornom činjenicu da su tužiteljici nakon štetnog događaja pomoć i njegu u kući pružali ukućani, te čine nespornom visinu izgubljene zarade za travanj 2016. u iznosu od 210,12 EUR.

5. Prije svega valja reći da je tužiteljica konačno postavljenim tužbenim zahtjevom u podnesku od 27. svibnja 2026. i na ročištu 6. listopada 2026. povisila tužbeni zahtjev u odnosu na prvotno postavljeni tužbeni zahtjev u pogledu naknade neimovinske štete i imovinske štete u vidu tuđe pomoći i njege (prvotnim tužbenim zahtjevom tužiteljica je potraživala naknadu neimovinske štete u iznosu od 1.459,95 EUR i naknadu imovinske štete u vidu tuđe pomoći i njege u iznosu od 66,36 EUR), te je sud dopustio takvu preinaku tužbe, sukladno odredbama čl. 190. st. 2. i st. 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 - dalje: ZPP), imajući u vidu da je takva preinaka svrsishodna za konačno rješenje odnosa među strankama, kao i da je ista uslijedila nakon medicinskog vještačenja provedenog u ovoj pravnoj stvari, odnosno nakon sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske (2/20) održane 5. ožujka 2020. i 15. lipnja 2020. na kojoj su izmijenjeni Orijentacijski kriteriji i iznosi za utvrđivanje visine pravične novčane naknade neimovinske štete sa sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 29. studenog 2002.

6. Sud je tijekom postupka izveo sljedeće dokaze: uvid u odštetni zahtjev s preslikom potvrde Hrvatske pošte o primitku pošiljke (str. 4-6 spisa), zapisnik o očevidu MUP-a, PU Zagrebačke, Policijske postaje Vrbovec, od 10. siječnja 2016. (str. 7-12 spisa), medicinsku dokumentaciju za tužiteljicu (str. 13-23, 57-59, 82-86, 116-129 i 163-184 spisa), prijavu ozljede (str. 24 spisa), obračunske listove za plaću (str. 25-31 spisa), potvrdu poslodavca Ministarstva unutarnjih poslova od 29. siječnja 2016. (str. 32 spisa), nalog za doznaku po šteti (str. 37 spisa), izvješća o privremenoj nesposobnosti/spriječenosti za rad (str. 60-64 i 222-226 spisa), liječničku potvrdu dr. Mire Grobotek od 14. prosinca 2017. (str. 81 spisa), dopis dr. Mirjane Grobotek od 30. ožujka 2021. (str. 147 spisa), dopis dr. Mire Tuček od 5. travnja 2023. (str. 209 spisa) i uvid u ostalu dokumentaciju koja se nalazi u spisu, medicinsko vještačenje po stalnim sudskim vještacima kirurgu dr. Tomislavu Trajbaru i psihijatru dr. Gordanu Makariću, medicinsko vještačenje po stalnoj sudskoj vještakinji dr. Azri Huršidić Radulović, specijalistici medicine rada, te financijsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku mr. sc. Zrinku Ručeviću iz Ručević vještačenja d.o.o. Sud nije izvodio daljnje dokaze jer je činjenično stanje dovoljno razjašnjeno za donošenje odluke o meritumu spora, a osim toga, obje stranke su na zadnjem ročištu i nakon upozorenja u smislu čl. 219. ZPP-a, izričito navele da nemaju daljnjih dokaznih prijedloga i odustale su od ranije predloženih, a neizvedenih dokaza.

7. Na temelju tako izvedenog dokaznog postupka, a cijeneći dokaze svaki za sebe i u njihovoj ukupnosti, sukladno čl. 8. ZPP-a, ovaj sud nalazi tužbeni zahtjev djelomično osnovanim.

8. Među strankama nisu sporni nastanak štetnog događaja, pasivna legitimacija, odgovornost tuženika, činjenica da su tužiteljici nakon štetnog događaja pomoć i njegu u kući pružali ukućani, te visina izgubljene zarade za travanj 2016. u iznosu od 210,12 EUR. Pri tome valja reći da nije od značaja činjenica da je umješač osporio visinu izgubljene zarade za travanj 2016., imajući u vidu da parnične radnje umješača imaju za tuženika kao stranku kojoj se pridružio pravni učinak samo ako nisu u suprotnosti s njegovim radnjama (čl. 208. st. 4. ZPP-a), a u konkretnom slučaju tuženik je na zadnjem ročištu priznao visinu izgubljene zarade za travanj 2016. Također nije sporno da je tuženik isplatio tužiteljici prije podnošenja tužbe nesporni dio naknade štete u iznosu od 739,93 EUR (5.575,00 kn), od čega iznos od 663,61 EUR (5.000,00 kn) po osnovi naknade neimovinske štete, a iznos od 76,32 EUR (575,00 kn) po osnovi naknade imovinske štete u vidu tuđe pomoći i njege, te nije sporno da je tuženik isplatio tužiteljici 16. prosinca 2019. daljnji nesporni dio naknade štete u iznosu od 530,89 EUR (4.000,00 kn). Stoga na navedene okolnosti nije bilo potrebno izvoditi dokaze.

9. Sporni su osnova i visina tužbenog zahtjeva, pa je tijekom postupka valjalo razriješiti ta sporna pitanja.

10. Radi donošenja odluke o osnovi i visini tužbenog zahtjeva izvedeni su dokazi uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu, medicinskim vještačenjem po stalnim sudskim vještacima kirurgu dr. Tomislavu Trajbaru i psihijatru dr. Gordanu Makariću, medicinskim vještačenjem po stalnoj sudskoj vještakinji dr. Azri Huršidić Radulović, specijalistici medicine rada, te financijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku mr. sc. Zrinku Ručeviću iz Ručević vještačenja d.o.o.

11. Iz nalaza i mišljenja vještaka kirurga dr. Tomislava Trajbara i psihijatra dr. Gordana Makarića proizlazi da je tužiteljica u predmetnom štetnom događaju zadobila ozljede u vidu natučenja glave i istegnuća mišića vrata, te proizlazi da između predmetnog štetnog događaja i zadobivenih ozljeda postoji izravna uzročno - posljedična veza. Nadalje proizlazi da je tužiteljica zbog zadobivenih ozljeda i tijekom liječenja trpjela fizičke bolove jakog intenziteta 3 dana, srednjeg intenziteta 7 dana i manjeg intenziteta 4 tjedana kumulativno, dok kasniji i sadašnji bolovi ulaze u ocjenu pojačanih napora. Tužiteljica je također pri štetnom događaju pretrpjela kratkotrajni primarni strah jakog intenziteta, te je potom do smirivanja akutnih simptoma trauma i prilagodbe na novonastalo stanje trpjela sekundarni strah umjerenog do jakog oscilirajućeg intenziteta sveukupno do 2 dana, potom umjereni oscilirajući strah sveukupno do 5 dana i potom slabiji oscilirajući strah sveukupno do 3 tjedna. Nadalje proizlazi da su kod tužiteljice uslijed predmetnog ozljeđivanja zaostale trajne posljedice s kirurškog motrišta koje joj smanjuju životnu aktivnosti za 3%, a očituju se u bolovima u vratu i desnoj ruci uz smanjenu pokretljivost vrata. Konačno, iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da je tužiteljici bila potrebna tuđa pomoć u smanjenom opsegu od 3 sata dnevno tijekom 3 tjedna, za obavljanje težih kućanskih poslova, nabavku i pripremu hrane i sl.

12. Tuženik i umješač su prigovorili nalazu i mišljenju vještaka dr. Trajbara, radi čega je navedeni vještak na ročištu 5. prosinca 2019. i usmeno obrazložio svoj nalaz i mišljenje. Tom je prilikom vještak dr. Trajbar naveo da je neposredno prije ročišta učinio ponovni uvid u cjelokupan spis, te je utvrdio da je naknadno iza vještačenja u

spis dostavljena preslika osobnog zdravstvenog kartona tužiteljice za razdoblje od 29. prosinca 2004. do 30. listopada 2015. Nadalje je naveo da nakon uvida u istu, nije našao podataka o eventualnim drugim i istim ili sličnim ozljeđivanjima. U odnosu na prigovore vezane uz ocjenu trajnih posljedica od 3% vještak je naveo da je prema medicinskoj dokumentaciji nesporno da je tužiteljica u predmetnom štetnom događaju zadobila trzajnu ozljedu vratne kralježnice i natučenje glave, te je proveden algoritam liječenja i fizikalna terapija. U nalazu EMNG-a od 14. srpnja 2016. opisane su lakše kronične neurogene promjene u visini koljena C5 obostrano i C6 lijevo, dok se u nalazima i kirurga i fizijatara navode bolne i ograničene kretnje u vratnoj kralježnici. Još je naveo da je pri kliničkom pregledu tužiteljica iskazala da i dalje nakon dvije godine od štetnog događaja ima tegobe u vidu bolova u vratu i desnoj ruci te smanjenu pokretljivost, te su vještaci pri zajedničkom pregledu našli blagi stupanj smanjene pokretljivosti vratne kralježnice. Još je napomenuo da je tužiteljica u trenutku štetnog događaja bila u dobi od 31 godine kada se još ne očekuju degenerativne promjene na vratnoj kralježnici koje bi uzrokovale navedene tegobe. Uz to su imali i podatak koji je i nadopunom kartona dopunjen, a iz kojeg se vidi da ranije nije imala tegobe od strane vrata. Stoga danu ocjenu trajnih posljedica smatra primjerenom i kod nje ostaje. Još je naveo da su ocjenu bolova donijeli na temelju iskaza tužiteljice, medicinske dokumentacije i kliničkog iskustva, te kod iste u potpunosti ostaje. Dodao je da je nalaz EMNG rađen 6 mjeseci nakon štetnog događaja, te su promjene opisane kao kronične, a u slučaju da je nalaz rađen unutar 30 dana od štetnog događaja, vjerojatno bi se ukazivalo na akutne promjene. Konačno, naveo je da su taj nalaz pripisali posljedicama predmetnog štetnog događaja s obzirom na to da u nadopuni kartona nema podataka o ranijim tegobama vezanim uz vrat.

13. U svom dopunskom očitovanju na ročištu 16. rujna 2024. vještak dr. Trajbar je još naveo da ostaje kod svog pisanog nalaza i mišljenja, te kod svog očitovanja danog na ročištu 5. prosinca 2019. Dodao je da ako nema zdravstvenog kartona za razdoblje prije 29. prosinca 2004., ne može odgovoriti na pitanje bi li eventualne ranije ozljede vrata ili tegobe kod tužiteljice utjecale na ocjenu trajnih posljedica, jer se radi o hipotetskom pitanju.

14. Iz nalaza i mišljenje medicinskog vještaka dr. Azre Huršidić Radulović, specijalistice medicine rada, proizlazi da je tužiteljici nakon predmetnog štetnog događaja otvoreno bolovanje 14. siječnja 2016., a isto je zatvoreno 29. travnja 2026. Također proizlazi da je vremensko razdoblje bolovanja koje je u uzročno - posljedičnoj vezi sa štetnim događajem od 14. siječnja 2016. do 22. travnja 2016.

15. Iz nalaza i mišljenja vještaka Zrinka Ručevića proizlazi da visina izgubljene zarade tužiteljice u neto iznosu, kao razlika neto plaće koju bi tužiteljica primala da je radila i neto naknade za bolovanje koju je primala, za razdoblje od 14. siječnja 2016. do 29. travnja 2016. iznosi ukupno 1.111,11 EUR (zbroj pojedinačno konvertiranih iznosa) i to kako slijedi: za siječanj 2016. iznosi 215,41 EUR, za veljaču 2016. iznosi 353,63 EUR, za ožujak 2016. iznosi 265,09 EUR i za travanj 2016. iznosi 276,98 EUR.

16. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka dr. Tomislava Trajbara i dr. Gordana Makarića jer je jasan, razložan i sačinjen sukladno pravilima struke i na temelju cjelokupne relevantne dokumentacije i pregleda tužiteljice, a vještak dr.

Trajbar je i usmeno obrazložio svoj nalaz i mišljenje na ročištima 5. prosinca 2019. i 16. rujna 2024. argumentirano otklanjajući prigovore tuženika i umješača, nakon čega stranke i umješač nisu imale daljnjih primjedbi niti su u tom pravcu stavljale daljnje dokazne prijedloge. Štoviše i tuženik i umješač su na zadnjem ročištu izričito naveli da nemaju primjedbi na nalaze i mišljenja vještaka.

17. Sud je nadalje prihvatio i nalaz i mišljenje vještakinje dr. Huršidić Radulović, jer je jasan i detaljno obrazložen, te sačinjen sukladno pravilima struke i na temelju cjelokupne relevantne dokumentacije, i na isti nije bilo primjedbi.

18. Sud je iz istih razloga prihvatio i nalaz i mišljenje vještaka Zrinka Ručevića iz Ručević vještačenja d.o.o. u dijelu koji se odnosi na visinu izgubljene zarade za siječanj veljaču i ožujak 2016., dok nije posebno cijenio dio njegovog nalaza i mišljenja u dijelu koji se odnosi na visinu izgubljene zarade za travanj 2016., imajući u vidu da su stranke na zadnjem ročištu učinile nespornom visinu zarade za taj mjesec u iznosu od 210,12 EUR. Osim toga, vještak Ručević je za taj mjesec utvrdio visinu izgubljene zarade za razdoblje do 29. travnja 2016. kada je bolovanje tužiteljice zatvoreno, dok nije utvrdio visinu izgubljene zarade za razdoblje do 22. travnja 2016. do kada je bolovanje tužiteljice bilo u uzročnoj vezi s predmetnim štetnim događajem.

19. Dakle, na temelju izvedenih dokaza utvrđeno je da je tužiteljici u predmetnom štetnom događaju povrijeđeno pravo osobnosti u vidu povrede prava na tjelesno i duševno zdravlje čime joj je nastala neimovinska šteta u smislu čl. 19. st. 2. ZOO-a u svezi s čl. 1046. ZOO-a. Također je utvrđeno da između štetnog događaja i zadobivenih ozljeda i njihovih posljedica postoji uzročna veza. Ovdje valja reći da na navedeni zaključak nije od utjecaja činjenica da spisu ne prileži zdravstveni karton tužiteljice za razdoblje prije 29. travnja 2004., imajući u vidu da su tuženik i umješač na zadnjem ročištu odustali od prijedloga za pribavom zdravstvenog kartona za ranije razdoblje, te cijeneći činjenicu da je tužiteljica rođena 1985. godine, da je vještak izvršio uvid u zdravstveni karton tužiteljice za razdoblje od 2004. (kad je tužiteljica imala svega 19 godina) pa nadalje, te da se u dobi od 19 godina, kao niti u dobi od 31 godine, koliko je tužiteljica imala u trenutku štetnog događaja, još ne očekuju degenerativne promjene na vratnoj kralježnici koje bi uzrokovale tegobe koje su utvrđene kod tužiteljice nakon predmetnog štetnog događaja, kako to proizlazi iz usmenog očitovanja vještaka dr. Trajbara.

20. Utvrđena težina ozljeda i okolnosti slučaja, po ocjeni ovoga suda, opravdavaju dosuđivanje pravične novčane naknade za neimovinsku štetu (čl. 1100. ZOO-a), te je stoga sud raspravljao i utvrđivao činjenice koje je tužiteljica navela u tužbi, odnosno fizičke bolove, strah i duševne boli zbog smanjene životne aktivnosti.

21. S obzirom na utvrđenu vrstu, težinu i lokaciju zadobivenih ozljeda, te trajanje i intenzitet bolova, sud je ocijenio da tužiteljici zbog navedenih okolnosti pripada pravična novčana naknada u iznosu od 1.100,00 EUR.

22. Isto tako, imajući u vidu način ozljeđivanja, te karakter, jačinu i trajanje straha, sud je ocijenio da tužiteljici zbog navedenih okolnosti pripada pravična novčana naknada u iznosu od 800,00 EUR.

23. Nadalje, budući da je kod tužiteljice uslijed predmetnog štetnog događaja trajno smanjena životna aktivnost u opsegu od 3%, a imajući u vidu njezinu životnu dob (u trenutku štetnog događaja imala je 31 godinu), te oblike u kojima se ispoljavaju trajne posljedice predmetnog ozljeđivanja, sud ocjenjuje da tužiteljici zbog navedenih okolnosti pripada pravična novčana naknada u iznosu od 600,00 EUR.

24. Slijedom svega navedenoga, sud smatra da tužiteljici pripada pravična novčana naknada za pretrpljenu neimovinsku štetu u iznosu od 2.500,00 EUR. Međutim, budući da je nesporno da je tuženik već isplatio tužiteljici po toj osnovi iznos od 1.194,50 EUR (prije podnošenja tužbe iznos od 663,61 EUR i 16. prosinca 2019. iznos od 530,89 EUR), tužiteljici je po osnovi naknade neimovinske štete valjalo dosuditi iznos od 1.305,50 EUR, dok je odbijen dio tužbenog zahtjeva po toj osnovi u iznosu od 699,99 EUR.

25. Nadalje, iz nalaza i mišljenja liječnika vještaka dr. Trajbara i dr. Makarića utvrđeno je da je tužiteljici bila potrebna tuđa pomoć u ukupnom trajanju od 63 sata, a među strankama nije sporno da su joj pomoć u kući pružali ukućani. Visina naknade za tuđu pomoć određena je sukladno neto zaradi osobe koja se na području gdje tužiteljica živi profesionalno bavi pružanjem tuđe pomoći takve vrste, pri čemu je kao naknada za jedan sat tuđe pomoći određen iznos od 5,00 EUR, sukladno čl. 223. ZPP-a. Slijedom navedenoga, utvrđeno je da tužiteljici po toj osnovi pripada novčana naknada u iznosu od 315,00 EUR, na temelju odredbe čl. 1095. st. 1. ZOO-a, pa kako nije sporno da je tuženik već isplatio tužiteljici po toj osnovi iznos od 76,32 EUR, tako je tužiteljici po toj osnovi dosuđen iznos od 238,68 EUR, dok je odbijen dio tužbenog zahtjeva po toj osnovi u iznosu od 63,00 EUR.

26. Slijedom svega navedenoga, tužiteljici je dosuđena naknada neimovinske štete i imovinske štete u vidu tuđe pomoći u ukupnom iznosu od 1.544,18 EUR, dok je odbijen preostali dio tužbenog zahtjeva po tim osnovama u ukupnom iznosu od 762,99 EUR s pripadajućim kamatama. Na tako dosuđeni iznos od 1.544,18 EUR tužiteljici su dosuđene i zatezne kamate tekuće za razdoblje od 27. siječnja 2016. do isplate, na temelju odredbe čl. 12. st. 4. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu ("Narodne novine" br. 151/05, 36/09, 75/09, 76/13 i 152/14 - dalje: ZOOP), imajući u vidu da iz odštetnog zahtjeva i potvrde Hrvatske pošte o primitku (str. 4-6 spisa) proizlazi da je tužiteljica podnijela odštetni zahtjev tuženiku 27. siječnja 2016., a što tuženik niti ne osporava.

27. Nadalje, iz nalaza i mišljenja vještakinje dr. Huršidić Radulović, specijalistice medicine rada, utvrđeno je da je tužiteljica nakon predmetnog štetnog događaja bila na bolovanju u razdoblju od 14. siječnja 2016. do 29. travnja 2016., s time da je bolovanje u razdoblju od 14. siječnja 2016. do 22. travnja 2016. u uzročno - posljedičnoj vezi s predmetnim štetnom događajem. Nadalje, iz nalaza i mišljenja financijskog vještaka mr. sc. Ručevića utvrđeno da je da je tužiteljica izgubila zaradu za vrijeme bolovanja kako slijedi: za siječanj 2016. u iznosu od 215,41 EUR, za veljaču 2016. u iznosu od 353,63 EUR i za ožujak 2016. u iznosu od 265,09 EUR, dok su stranke na zadnjem ročištu učinile nespornim da je tužiteljica za travanj 2016. izgubila zaradu u iznosu od 210,12 EUR. Slijedom navedenoga, utvrđeno je da je tužiteljica uslijed predmetnog štetnog događaja izgubila zaradu u iznosu od 1.044,25 EUR, koji iznos je tužiteljici i dosuđen na temelju odredbe čl. 1095. st. 1. ZOO-a. Na tako dosuđeni iznos od 1.044,25 EUR tužiteljici su dosuđene i zatezne kamate

tekuće za razdoblje od dana podnošenja tužbe (12. siječnja 2017). do isplate, na temelju odredbe čl. 12. st. 4. ZOOP-a, a imajući u vidu da je tužiteljica tek u tužbi postavila zahtjev za naknadom štete u vidu izgubljene zarade, dok je odštetnim zahtjevom (str. 4 i 5 spisa) potraživala samo naknadu neimovinske štete i imovinske štete u vidu tuđe pomoći i njege. Stoga je valjalo odbiti zahtjev tužiteljice za isplatom zatezne kamate na pojedine iznose izgubljene zarade za razdoblje do podnošenja tužbe, kako je to pobliže navedeno u izreci presude.

28. Imajući u vidu navedena utvrđenja, te budući da je tuženik nesporni dio naknade neimovinske štete u iznosu od 530,19 EUR isplatio tužiteljici 16. prosinca 2019. (navedeno među strankama nije sporno), prihvaćen je i zahtjev tužiteljice za isplatom zatezne kamate na navedeni iznos za razdoblje od 27. siječnja 2016. (imajući u vidu da je tužiteljica toga dana podnijela odštetni zahtjev tuženiku) do 16. prosinca 2019., na temelju odredbe čl. 29. st. 1. ZOO-a i po stopi određenoj primjenom odredbe čl. 29. st. 2. ZOO-a.

29. Slijedom svega navedenoga, tužiteljici je dosuđena naknada štete u ukupnom iznosu od 2.588,43 EUR sa zateznim kamatama tekućima na iznos od 1.544,18 EUR od 27. siječnja 2016. do isplate, te na iznos od 1.044,25 EUR od 12. siječnja 2017. do isplate, kao i zatezna kamata na već isplaćeni iznos od 530,19 EUR za razdoblje od 27. siječnja 2016. do 16. prosinca 2019., dok je odbijen dio tužbenog zahtjeva u iznosu od 762,99 EUR s pripadajućim kamatama, kao i zahtjev tužiteljice za isplatom zatezne kamate na pojedine iznose izgubljene zarade za razdoblje do 12. siječnja 2017.

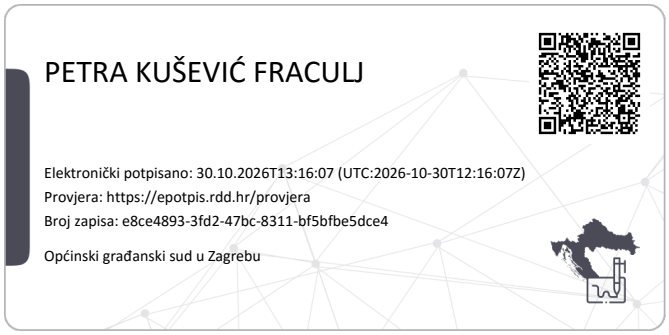
30. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbama čl. 154. st. 2. ZPP-a i čl. 155. ZPP-a. Kako uspjeh tužiteljice u sporu iznosi 88,5% (u pogledu visine 77%, a pogledu osnove 100%), dok uspjeh tuženika iznosi 11,5% (u pogledu visine 23%, a u pogledu osnove 0%), tako je tuženik u obvezi naknaditi tužiteljici trošak sukladno razlici omjera uspjeha stranaka u parnici, odnosno u omjeru od 77%. Tužiteljici je priznat zastupanja po punomoćniku odvjetniku, sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, br. 138/23 i 107/25 - dalje: Tarifa), a imajući u vidu troškovnik i vrijednost konačno postavljenog tužbenog zahtjeva i to kako slijedi: za sastavljanje odštetnog zahtjeva 100 bodova (Tbr. 32/1 Tarife), za sastavljanje tužbe 100 bodova (Tbr. 7/1 Tarife), za zastupanje na ročištima 13. 9. 2018., 5. 12. 2019., 16. 9. 2024. i 6. 10. 2026. za svako po 100 bodova (Tbr. 9/1 Tarife), za zastupanje na ročištima 1. 12. 2017. i 19. 3. 2021. za svako po 50 bodova (Tbr. 9/2 Tarife), za sastavljanje podnesaka od 22. 3. 2017., 27. 4. 2017., 9. 6. 2020. i 27. 5. 2026. za svaki po 100 bodova (Tbr. 8/1 Tarife), te za sastavljanje podnesaka od 2. 5. 2017., 2. 10. 2018., 15. 4. 2019., 18. 2. 2025. i 6. 11. 2025. za svaki po 25 bodova (Tbr. 8/4 Tarife), 1225 bodova, a uz vrijednost jednog boda od 2,00 EUR, te uvećano za 25% po osnovi poreza na dodanu vrijednost iznosi 3.125,00 EUR. Tužiteljici je također priznat trošak sudske pristojbe na tužbu u plaćenom iznosu od 73,00 EUR i sudske pristojbe na presudu u zatraženom iznosu od 100,00 EUR. Razmjerno utvrđenoj razlici omjera uspjeha stranaka u parnici od 77% tužiteljici je priznat parnični trošak u iznosu od 2.580,66 EUR. Tužiteljici je također kao nužan u cijelosti priznat trošak vještačenja u iznosu od 742,00 EUR (čl. 154. st. 3. ZPP).

35. Slijedom navedenog, tužiteljici je dosuđen parnični trošak u ukupnom iznosu od 3.322,66 EUR. Na tako dosuđen iznos tužiteljici su dosuđene zatezne kamate tekuće od dana donošenja ove presude (30. listopada 2026.) do isplate, na temelju odredbe čl. 151. st. 3. ZPP-a, po stopi određenoj na temelju odredbe čl. 29. st. 2. ZOO-a.

36. Tužiteljici nije priznat trošak sastavljanja podneska od 13. 6. 2017. jer isti nije bio potreban za vođenje ove parnice, sukladno čl. 155. ZPP-a, i nije joj priznat trošak sastavljanja podneska od 29. 8. 2017. sukladno načelu krivnje, jer je tužiteljica bila dužna platiti pristojbu na tužbu već prilikom podnošenja tužbe, te je potvrdu o tome mogla dostaviti uz tužbu. Također joj nije priznat trošak pristupa na ročište za objavu presude, jer ni takav trošak nije bio potreban za vođenje ove parnice, imajući u vidu da se u slučaju kad uredno pozvana stranka ne pristupi na ročište za objavu presude, presuda stavlja na e-oglasnu ploču suda, a ovjereni prijepis presude stranke mogu preuzeti neposredno u sudu (čl. 335. st. 9. ZPP-a). Osim toga valja reći da to što je u Tbr. 9/3 Tarife određeno da odvjetniku pripada nagrada za ročište na kojem se objavljuje presuda, ne isključuje primjenu odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a u kojoj je propisano da će sud prilikom odlučivanja o troškovima postupka stranci odrediti naknadu samo onih troškova koji su bili potrebni za vođenje parnice.

U Zagrebu 30. listopada 2026.

Sutkinja
Petra Kušević Fraculj

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe županijskom sudu, koja se podnosi putem ovoga suda. Žalba se podnosi pisanim putem u 4 primjerka, u roku od 15 dana od dana dostave ove presude.

DNA:
pun. tužiteljice uz rješenje o pristojbi na presudu u iznosu od 153,51 EUR
tuženiku
pun. umješača

Broj zapisa: **9-3088f-73457**

Kontrolni broj: **02b07-06e03-de940**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.